

Yttrande från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om "Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ömsesidigt erkännande av fartcertifikat för fartyg i inlandssjöfart" (kodifierad version)

KOM(2008) 37 slutlig – 2008/0021 (COD)

(2008/C 204/12)

Den 13 februari 2008 beslutade rådet att i enlighet med artikel 80.2 i EG-fördraget rådfråga Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om

"Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ömsesidigt erkännande av fartcertifikat för fartyg i inlandssjöfart" (kodifierad version)

Eftersom kommittén till fullo står bakom förslaget, som inte föranleder några särskilda kommentarer, beslutade EESK vid sin 443:e plenarsession den 12 och 13 mars 2008 (sammanträdet den 12 mars) med 121 röster för och 6 nedlagda röster att avge ett positivt yttrande om förslaget.

Bryssel den 12 mars 2008

Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs

ordförande

Dimitris DIMITRIADIS

Yttrande från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om "Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar och om ändring av direktiv 67/548/EEG och förordning (EG) nr 1907/2006"

KOM(2007) 355 slutlig – 2007/0121 COD

(2008/C 204/13)

Den 13 juli 2007 beslutade rådet att i enlighet med artikel 95 i EG-fördraget rådfråga Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om

"Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar och om ändring av direktiv 67/548/EEG och förordning (EG) nr 1907/2006"

Facksektionen för jordbruk, landsbygdsutveckling och miljö, som svarat för kommitténs beredning av ärendet, antog sitt yttrande den 26 februari 2008. Föredragande var **David Sears**.

Vid sin 443:e plenarsession den 12 och 13 mars 2008 (sammanträdet den 12 mars) antog Europeiska ekonomiska och sociala kommittén följande yttrande med 124 röster för och 2 nedlagda röster:

1. Sammanfattning och rekommendationer

deln och bistå mindre utvecklade ekonomier i deras ansträngningar att skydda arbetstagares och konsumenters säkerhet och hälsa.

1.1 FN har på sina medlemsstaters vägnar föreslagit ett globalt harmoniserat system (GHS) för vilka kriterier och förfaranden som ska användas vid klassificering, förpackning och märkning av kemikalier. Systemet syftar till att stödja världshan-

1.2 EESK stöder till fullo denna strävan efter global harmonisering, den form och rättsliga grund för lagstiftningen som

kommissionen föreslår och den föreslagna tidtabellen, som innebär att tillverkarnas och leverantörernas tillämpning av systemet ska sammanfalla med den första viktiga tidsfristen för registrering av ämnen enligt förordning (EG) nr 1907/2006 (Reach).

1.3 Även om ändringarna av det system som växt fram i EU under de senaste 40 åren är både oundvikliga och har ett brett stöd så instämmer EESK i kommissionens bedömning att de kortvariga fördelarna inom EU antagligen kommer att vara försumbara och att kostnaderna kan bli höga. EESK anser därför att man borde ha lagt större vikt vid dessa tämligen ovanliga förhållanden under den första konsekvensbedömningen. Eftersom det inte finns någon större övergripande fördel bör alla tillägg eller ändringar av befintlig lagstiftning som inte är absolut nödvändiga för att genomföra FN:s förslag åtföljas av en separat motivering som grundar sig på hälso- eller säkerhetsskäl eller ekonomiska skäl. I synnerhet bör man göra allt för att se till att nuvarande standarder inte äventyras under den långa övergångsperiod som oundvikligen blir följden då man byter mellan dessa två i hög grad likvärdiga system. Utbildning på försäljningsstäl-lena kommer att vara ett huvudkrav.

1.4 EESK anser också att det finns utrymme för flexibilitet i förslaget och den omgående tillämpningen av det, med tanke på den mycket pressade tidsramen och behovet av att begränsa initialkostnaderna. Det har tagit många år att utveckla nuvarande system så att det på ett korrekt sätt skyddar arbetstagares och konsumenters säkerhet och hälsa i hela EU, och det är troligt att samma sak kommer att gälla för det nya globalt harmoniserade systemet. En nyckelfråga är dock att både FN och kommissionen avsätter tillräckliga och långsiktiga resurser för att harmoniseringsprocessen ska kunna fortsätta – och att denna till slut verkligen omfattar klassificering och märkning av ofta sålda och köpta varor, i stället för bara de kriterier på vilka klassificeringen baserar sig.

1.5 EESK anser att det är oroande att förslaget är mycket långt, både i sig själv och i jämförelse med tidigare förslag som Reach, att många andra delar av gemenskapslagstiftningen berörs och att antalet vägledande anvisningar som anses nödvändiga ständigt ökar. Ett nytt synsätt är nödvändigt om inte EU:s näringsliv (för att inte tala om förfarandena för att övervaka efterlevnaden av lagstiftningen och ändra den) ska lida irreparabla skador. Det är helt enkelt inte rimligt att förutsätta att alla – från ägaren av minsta företag till stora grupper av ansvariga tjänstemän på nationella behöriga myndigheter – rutinmässigt ska konsultera mer än 20 000 sidor sammanlänkad dokumentation bara i dessa frågor. Man måste finna en bättre lösning.

1.6 I detta sammanhang beklagar också EESK att viktiga definitioner saknas, och i synnerhet att man valt att byta ut ordet "beredningar", som har en särskild toxikologisk betydelse, till "blandningar" som inte har det. Att det fortfarande saknas en EU-definition av substantivet "kemikalie" och adjektivet "kemisk" ("chemical") fortsätter att skapa förvirring för arbetstagare, konsumenter, företagsledare och lagstiftare. Förslaget är avsett att vara neutralt och oomtvistligt till innehållet. Det ger ett

gyllene tillfälle till att korrigera misstag på detaljnivå. Detta är vad som sker i de tekniska bilagorna. Man bör omgående ta itu med frågan om att finna en standarduppsättning definitioner som är tillämpliga i all berörd lagstiftning, och målet bör vara att skapa en ordlista över de viktigaste orden på alla språk, med angivande av vilka som betyder samma sak (troligen "kemikalie", "kemiskt ämne" och "ämne"), vilka som har olika betydelse och vilka som inte hör samman (t.ex. "vara" och "produkt"). Kulturrella sammanblandningar eller associationer på vissa språk när det gäller orden "ämnen" (engelskans "substances" i betydelsen substans, dvs. droger, alkohol eller tobak) och "kemikalier" (engelskans "chemicals" som tecken på terroristverksamhet eller annan illegal verksamhet) måste också utrönas och undvikas.

1.7 EESK noterar att det finns en dubbel risk för överklassificering och övermärkning, vilket kommer att minska effekterna av de absolut nödvändiga varningarna, och göra att både arbetstagare och konsumenter litar till märkning som den enda källan till information. Huvudinformationen måste förstås finnas med. Att det finns länkar till andra lättillgängliga källor är också viktigt. Den ökande näthandeln och sökandet efter information på nätet, både efter fördelar och risker med specifika produkter, visar att det är nödvändigt att arbeta vidare på detta område. Räddningstjänstens och giftcentralernas behov uppfylls inte på bästa sätt genom långa listor med standardiserade och okända namn på beståndsdelarna i komplicerade blandningar. Angivande av hur faror och säkerhet hanteras på ett övergripande sätt, kombinerat med kontaktuppgifter för uppföljning dygnet runt, erbjuder det bästa skyddet för den som berörs. Under särskilda omständigheter som innebär att patentskyddade beredningar används skyddas även tillverkaren av detta synsätt, precis som i befintlig lagstiftning.

1.8 EESK noterar att det inte föreslås någon märkning av de ofta mycket små kvantiteter som överförs mellan laboratorier, avsedda för akademiska studier eller företagets FoU. En sådan märkning skulle utan svårighet kunna läggas till den rad märkningar som FN föreslår, och den är att föredra framför det oerhört restriktiva, oproportionerliga och dyra undantag som nu föreslås.

1.9 Slutligen noterar EESK att det kommer att finnas ett växande behov av att se över kvaliteten på de data som används och de beslut som fattas inom olika rättssystem över hela världen. Pressen att komma överens om resultaten av klassificeringen, och inte bara vilka kriterier och förfaranden som ska leda fram till den, kommer säkerligen att fortsätta. De globala behoven och fördelarna med detta är tämligen lätta att förstå.

2. Inledning

2.1 Förslaget syftar till att anpassa befintlig gemenskapslagstiftning till FN:s nyligen antagna globala harmoniserade system för klassificering, märkning och förpackning av råvaror, intermediärer och slutprodukter som definieras som "farliga" ("dangerous" och "hazardous") och omväxlande beskrivs som "kemikalier", "ämnen", "blandningar" eller "beredningar". Gemenskapslagstiftning ända tillbaka till 1967 kommer att ersättas. Många

andra direktiv och förordningar, inklusive förordning (EG) nr 1907/2006 (Reach), som för närvarande håller på att genomföras, kommer att behöva ändras. Syftet är att de långsiktiga effekterna inom EU ska bli positiva, förutsatt att kostnaderna kan begränsas och en del mindre fördelar bli verklighet. Huvudsyftet med förslaget är att det ska underlätta världshandeln, samtidigt som en hög standard på skyddet av människans hälsa och miljön upprätthålls.

2.2 Det fyrtio år gamla direktiv som nu ska ersättas är direktivet om farliga ämnen 67/548/EEG. Detta direktiv anses allmänt vara det första steget mot den EU-täckande kemikalielagstiftningen och det syftade i synnerhet till att skydda arbetstagarnas säkerhet. Detta direktiv i kombination med de många ändringsdirektiven och anpassningarna till de tekniska framstegen, erbjuder i dag tillverkare och saluförare, arbetstagare, distributörer och konsumenterna inom och utom EU ett harmoniserat system för klassificering av "farliga ämnen" genom särskilda test för överenskomna resultatmått och farlighetskriterier, för korrekt märkning av dem, genom ett begränsat antal symboler och standardiserade fraser i syfte att identifiera eventuella risker och rekommendera hur man säkert ska hantera dem, och för förpackning av dem, i syfte att skydda regelbundna användare och sårbara grupper, i synnerhet små barn.

2.3 Tjuguetta år efter det att direktiv 67/548/EEG antogs, utvidgades förfarandet genom direktivet om farliga preparat 88/379/EEG från att omfatta "ämnen" (en relativt fullständig lista över "grundämnen och deras föreningar") till den teoretiskt oändliga listan över "preparat" (blandningar av två eller fler ämnen). Då man insåg att djurförsök inte var önskvärda, eller omöjliga att utföra i en sådan omfattning, infördes genom detta direktiv en teoretisk relation mellan de ingående ämnens kända eller fastställbara faror och de troligaste farorna med slutblandningen för första gången i gemenskapslagstiftningen. Detta kunde sedan användas för att klassificera, märka och förpacka preparatet utan att ytterligare tester behövdes.

2.4 Med tanke på att de flesta produkter som säljs till konsumenterna verkligen är "preparat" (eller t.o.m. "varor") var detta ett viktigt steg mot att säkerställa konsumentens säkerhet för produkter som inte redan omfattades av särskilda och mer restriktiva direktiv, t.ex. de som gäller försäljning av bekämpningsmedel, tvättmedel och kosmetika. Direktivet från 1988 ändrades väsentligen 1999 genom direktiv 1999/45/EG.

2.5 Ovannämnda direktiv i kombination med stöddirektivet om säkerhetsdatablad 91/55/EEG, som även det senare har ändrats, har under många år utgjort hörnstenarna för arbetstagar- och konsumentskyddet inom EU. De samverkar med och påverkar i princip all annan gemenskapslagstiftning som syftar till att skydda människans hälsa och säkerhet samt miljön. En ständig uppdatering krävs för att avspegla förändringar i räckvidd, tillverkningsteknik och testmetoder, produkttillgänglighet och möjliga användningar, och även för att avspegla de senaste

vetenskapliga rönerna om konsekvenserna av dessa förändringar och om hur man kan begränsa eventuella oönskade effekter.

2.6 Lika viktigt är att dessa direktiv följer målen för den inre marknaden genom att de syftar till att skapa en inre marknad i EU för de olika produkter som berörs. Produkter – råvaror, naturliga eller syntetiska produkter, intermediärer eller avfallsströmmar, slutprodukter eller varor – kan på ett säkert sätt importeras till eller handlas med inom och mellan medlemsstater, under förutsättning att de uppfyller dessa och andra relevanta delar av gemenskapslagstiftningen.

2.7 Europeiska kommissionen lade 2001 fram en vitbok vid namn "Strategi för den framtida kemikaliepolitiken". Detta arbete kulminerade förra året i antagandet av förordning (EG) 1907/2006, även kallad Reach, för "registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier". Ett följd direktiv, direktiv 2006/121/EG, som offentliggjordes och antogs vid samma tillfälle, innehöll ytterligare ändringar av direktiv 67/548/EEG i syfte att jämka samman de båda direktiven. Denna process kommer antagligen att fortsätta i takt med att nya data blir tillgängliga eller med att lagstiftningsbehoven förändras.

2.8 Allt det ovanstående handlar om och påverkar tillverkning, distribution och saluförande av specificerade produkter inom EU och handeln mellan EU och dess import- och exportpartner. Under samma tidsperiod har liknande, men inte identiska system, oundvikligen utvecklats i ett antal andra ekonomiska områden världen över, och med dessa handlar EU regelbundet via den mängd stora, medelstora och små företag som finns etablerade inom och utom dess gränser.

2.9 Ett antal andra länder, vanligen mindre välutvecklade när det gäller ekonomi och/eller lagstiftningsstruktur, har medgett att det finns behov av ett system för klassificering, märkning och förpackning av "farliga ämnen", men väntat på överenskommer om en globalt erkänd modell som man kan genomföra på lokal nivå.

2.10 FN insåg på tidigt 90-tal att dessa logiskt framvuxna nationella eller regionala system – även om de var viktiga för skyddet av människans hälsa och säkerhet samt miljön – också kunde utgöra hinder för världshandeln, och man begärde då mandat för att ta fram ett förslag till ett globalt harmoniserat system (GHS) för klassificering, förpackning och märkning av kemikalier och tillhandahållande av säkerhetsdatablad. Modeller för denna harmonisering fanns redan i transportsektorn, i synnerhet för fysiska faror och akut förgiftning.

2.11 Godkännandet till att gå vidare med detta bredare angreppssätt gavs i kapitel 19 i Agenda 21, som antogs vid FN:s konferens om miljö och utveckling (UNCED) 1992. Tekniska uppgifter skulle insamlas från OECD, ILO och FN:s underkommitté för experter på transporter av farligt gods (UNSCETDG).

2.12 Efter nära ett årtiondes arbete, nådde företrädare för de runt 160 medverkande FN-medlemsstaterna en överenskommelse om det tekniska innehållet i det nya globalt harmoniserade systemet i december 2002. Vid världstoppmötet om hållbar utveckling i Johannesburg i september samma år uppmuntrades alla undertecknande länder att genomföra det globalt harmoniserade systemet så snart som möjligt i syfte att systemet skulle vara i full användning senast 2008. FN:s globalt harmoniserade system, som nu angav 2008 som mål för genomförandet, antogs av FN:s ekonomiska och sociala råd i juli 2003. Dessa överenskommelser har undertecknats av företrädare för alla de nu 27 EU-medlemsstaterna.

2.13 Ett antal ändringar av det ursprungliga FN-förslaget antogs 2004 och inbegreps i rekommendationerna till ett globalt harmoniserat system för klassificering och märkning av kemikalier (GHS), offentliggjort av FN 2005. Detta 540-sidiga dokument, och senare revideringar av det, har blivit allmänt känt som "Purple Book" – Purpurboken, efter färgen på omslaget. Detaljerade uppgifter om vilka framsteg mot det satta målet 2008 som gjorts i 65 länder, inklusive de 27 EU-länderna, finns på FN:s webbplats.

2.14 FN antog ytterligare tekniska ändringar 2006 och inkluderade dem i en reviderad utgåva av Purpurboken som kom 2007. Förslagen innefattar en blandning av gamla och nya testkriterier och resultatmått, symboler, godkända fraser och märkningsutformning, vilket är oundvikligt för en så omfattande och komplicerad process av global harmonisering av befintliga system. Ett system med "byggstenar" infördes i syfte att tillåta att olika synpunkter förekom sida vid sida och för att göra det möjligt att nå en överenskommelse mellan de deltagande länderna (trots att en överanvändning av detta förstås skulle undanröja många av de avsedda fördelarna).

2.15 FN:s föreslagna modell är dock inte rättsligt bindande, och det krävs tillämpningslagstiftning för de länder som vill följa FN:s rekommendationer. För EU-medlemsstaternas del kräver detta ett förslag från kommissionen.

2.16 Kommissionen inledde 2004 utarbetandet av ett förslag till genomförande, och 2006 publicerades ett första utkast till ett EU-system som var i linje med det globalt harmoniserade systemet. En konsekvensstudie utfördes och publicerades vid samma tid. Ett samråd med berörda parter på Internet under tredje kvartalet 2006 i kombination med en rad farhågor som framfördes av kommissionens rättstjänst, ledde till en omfattande omarbetning av det ursprungliga förslaget. Detta antogs och offentliggjordes slutligen av kommissionen i juni 2007. En arbetsgrupp i rådet har redan börjat arbeta med tekniska revideringar. Yttranden väntas nu från Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén.

2.17 Det finns en vitt spridd önskan att nuvarande översyn varken ska försena eller väsentligen förändra förslagen till harmonisering. Det är allmänt accepterat att fördelarna är otydliga, att de främst berör världshandeln och att de kommer att bli

färre om inte harmonisering uppnås. Om tidtabellen för genomförandet kommer att skilja sig från den man redan kommit överens om när det gäller Reach så kommer kostnaderna inom EU (eller för dem som handlar med EU) att öka kraftigt. Eventuella fördelar för hälsa, säkerhet eller miljö kommer i hög grad att märkas utanför EU, i de länder som för närvarande inte har några egna effektiva system.

2.18 Genomförandet av det globalt harmoniserade systemet kommer att få effekter för EU:s transportlagstiftning och för en mängd relaterad följdlagstiftning som berör konsumentprodukter, hantering av kemikalier för särskild användning, kontroll av farliga kemikalier, hälsa och säkerhet på arbetet, avfall och uttjänta produkter. Ytterligare förslag kommer att läggas fram under de närmaste åren för att omfatta dessa områden där så behövs. En komplett lista över lagstiftning som troligen kommer att påverkas offentliggjordes av kommissionen i augusti 2006. Ändringar av förordning (EG) nr 1907/2006 (Reach) ingår i det nu aktuella förslaget.

3. Sammanfattning av kommissionens förslag

3.1 Förslaget består av tre delar och sju bilagor. I den engelska versionen är dokumentet över 2 100 sidor. Trots att huvuddelarna av förslaget återfinns i den relativt korta del 1 (64 sidor) så förekommer nytt material – och nya eller reviderade tolkningar av gammalt material – i hela dokumentet. Förslaget måste därför behandlas i sin helhet som en del av viktig primärrätt både i EU och i nationell lagstiftning eftersom det påverkar tillsynsmyndigheter, tillverkare, leverantörer, distributörer, handlare, arbetstagare och konsumenter både inom och utom EU.

3.2 I del II, som innehåller bilaga I, fastställs de detaljerade klassificerings- och märkningskraven för farliga ämnen och blandningar (154 sidor).

3.3 I del III, som innehåller bilagorna II till VII, finns ett antal särskilda regler för vissa ämnen och blandningar, listor över nya faro- och skyddsangivelser, nya farosymboler, detaljerad harmoniserad klassificering och märkning av vissa farliga ämnen, och en jämförelsetabell avsedd att hjälpa användarna att se vilka ändringar som gjorts i förhållande till klassificerings- och märkningskraven i direktiv 67/548/EEG jämfört med de nya kraven och faroangivelserna i förslaget till förordning (430 sidor). En finansieringsöversikt för förslaget i sin helhet, vilket krävs för en korrekt bedömning av förslaget, men har litet varaktigt värde eller intresse ur primärrättssynpunkt, finns i slutet av denna del – eller är kanske snarare begravd i slutet av denna del.

3.4 Del IIIa och IIIb innehåller tabellerna 3.1 och 3.2 som ingår i bilaga VI, vilket anges i del III ovan. Dessa tillsammans innehåller en överföring till den nya reglerande ramen i bilaga I i det befintliga direktivet 67/548/EEG – närmare 1 500 sidor av nedtecknade beslut om klassificering och märkning av vissa särskilda farliga ämnen som fattats under 40 år av produktbedömning i EU.

3.5 Kommissionens konsekvensbedömning, som måste läsas i relation till ovanstående, grundar sig på rapporter som tagits fram av konsultfirmorna RPA och London Economics, och den är relativt kort (34 sidor).

3.6 Förslaget läggs fram som en förordning enligt artikel 95 i EG-fördraget i syfte "att åstadkomma rättvisa villkor för alla leverantörer av ämnen och blandningar på den inre marknaden samtidigt som man säkerställer ett gott skydd när det gäller hälsa, säkerhet, miljö och konsumenter".

3.7 I förslaget medges att räckvidden för befintlig EU-lagstiftning och räckvidden för FN:s förslag till ett globalt harmoniserat system inte överensstämmer. Båda skiljer sig i detalj åt från de redan i hög grad harmoniserade transportbestämmelserna om klassificering och märkning. Förändringar av detta förslag har i högsta möjliga grad begränsats till ett minimum. I vissa fall kommer ytterligare förslag att krävas, i synnerhet under genomförandefaserna av Reach.

3.8 I förslaget antas ett antal nya termer och definitioner från FN:s globalt harmoniserade system, framför allt användningen av "blandning" i stället för "beredning".

3.9 I förslaget medges att alla nya klassificeringssystem skulle kunna leda till en omfattande användning av försöksdjur. Alternativa metoder bör användas så snart detta är möjligt. Tester på människor eller andra däggdjur i syfte att göra denna klassificering tycks vara uttryckligen förbjudna (beroende på det olösta rättsliga och språkliga problemet i EU med skillnaden mellan EU:s olika officiella språk när det gäller "bör inte" och "ska inte") i kommissionens förslag (trots att sådana tester är tillåtna i FN:s globalt harmoniserade system).

3.10 Det medges att det finns problem när det gäller att klassificera "blandningar". "Härledningsprinciper" anges i syfte att underlätta interpolering från produkter som troligen har liknande effekter.

3.11 Förslaget erbjuder möjlighet att ge trivialnamn åt enskilda ämnen eller ämnen som ingår som beståndsdelar i blandningar, då de formella namnen enligt sammanslutningen IUPAC:s (The International Union of Pure and Applied Chemistry) definition består av mer än 100 tecken. Användningen av den produktidentifiering (nummer och namn) som tillhandahålls av CAS (Chemical Abstracts Service of the American Chemical Society) ska också fortsätta. Från befintlig lagstiftning behålls den kontrollerade användningen av generiska namn som på ett korrekt sätt identifierar den troliga faran, utan att några därtill relaterade immateriella rättigheter som har att göra med den exakta sammansättningen av en blandning riskeras.

3.12 Den nödvändiga övergångsperioden mellan de två systemen går igenom i detalj. Det sägs klart och tydligt att de nya kriterierna först måste tillämpas på "ämnen" och sedan på "blandningar". För att undvika onödiga bördor för företagen

kommer det inte att vara obligatoriskt för ett företag att återkalla eller märka om produkter (varken "ämnen" eller "blandningar") som redan finns i distributionskedjan vid den tid då relevant lagstiftning träder i kraft.

3.13 Medlemsstaterna kommer att bli tvungna att utse myndigheter som tar hand om tillämpningen av och tillsynen över förordningen – och att fastställa lämpliga påföljder för bristande efterlevnad. Det kan noteras att "det är viktigt att alla behöriga myndigheter samarbetar med varandra".

3.14 Förordningen kommer i princip att gälla för alla ämnen och blandningar, förutom då det i annan gemenskapslagstiftning fastställs mer detaljerade bestämmelser. Kosmetika, aromer, livsmedelstillsatser, djurfoder och veterinärprodukter, vissa medicintekniska produkter, produkter som styrs av bestämmelser som har att göra med civilflyg, väg- eller järnvägstransporter och ammunition (men inte explosiva produkter som saluförs för dekorativa effekter, dvs. fyrverkeripjäser) undantas alla från denna förordnings följd.

3.15 Avfall enligt definitionen i direktiv 2006/12/EG kan inte enligt detta förslag klassificeras vare sig som ett "ämne", en "blandning" eller en "vara" enligt definitionerna i denna förordning och det undantas därför från dess tillämpningsområde.

3.16 Legeringar betraktas dock som "blandningar" i enlighet med artikel 3.41 i förordning (EG) nr 1907/2006 (Reach) och de omfattas därför av denna förordning, vilket antagligen även gäller äkta "blandningar" (men inte, i någon användbar bemärkelse, "beredningar") av naturligt förekommande ämnen som metallmalm, mineraler och växtextrakt.

3.17 Märkningskraven ändras jämfört med nuvarande EU-system, både när det gäller utseende och innehåll. En del befintliga symboler ersätts och andra tillkommer för första gången. Befintliga tillåtna standardiserade uttryck om "risker" och "säkerhet" ersätts med nya "signalord", "faroangivelser" och "skyddsangivelser".

3.18 Dessa ord och angivelser anges på alla officiella EU-språk och användningen av dem är obligatorisk på varje märkning, beroende på i vilket land varan slutligen ska säljas. Man får använda flera språk, men det utrymme som står till buds blir allt mindre. (I vissa särskilda fall kan ytterligare översättning av märkning och dokumentation förstås krävas till rättsligt sett nödvändiga, men inte "officiella" språk som walesiska, eller andra nödvändiga språk, t.ex. ryska, turkiska, arabiska och hindi, för att uppfylla kraven från särskilda ursprungsbefolkningar eller invandrargrupper.)

3.19 I förslaget anges att klassificeringsförfarandet, och därigenom märkningen och förpackningen, ständigt uppdateras inom EU allteftersom ny information eller nya rön blir tillgängliga, eller allteftersom testmetoder eller lagstiftningskrav förändras. Förändringar som kräver agerande och de förfaranden man då ska följa fastställs i texten.

3.20 Det är meningen att förordningen ska träda i kraft 20 dagar efter offentliggörandet i EUT. Ämnen får klassificeras, märkas och förpackas enligt befintlig lagstiftning fram till den 1 december 2010 (vilket sammanfaller med Reach:s registreringsfrister). Blandningar får klassificeras, märkas och förpackas enligt befintlig lagstiftning fram till den 1 juni 2015. Efter detta ska endast den nya lagstiftningen gälla.

4. Allmänna kommentarer

4.1 FN har på sina medlemsstaters vägnar föreslagit ett globalt harmoniserat system för vilka kriterier och förfaranden som ska användas vid klassificering, förpackning och märkning av kemikalier. EU:s medlemsstater har gått med på att systemet ska genomföras, helst under 2008. Kommissionen har föreslagit genomförandelagstiftning i form av föreliggande förordning.

4.2 EESK stöder till fullo denna strävan efter global harmonisering, den form och rättsliga grund för lagstiftningen som föreslås, och den tidtabell som föreslås i syfte att genomförandet ska sammanfalla med den första viktiga tidsfristen för registreringen av ämnen enligt förordning (EG) nr 1907/2006 (Reach).

4.3 EESK noterar att det måste finnas flexibilitet för att kunna använda de två systemen parallellt, i synnerhet när det gäller "blandningar", som i många fall själva är "blandningar" av "blandningar", var och en med en definierbar och ibland långvarig hållbarhetstid som mäts i månader eller till och med år. Det är inte troligt att övergången kan genomföras till fullo under den föreslagna tidsfristen – men lyckligtvis betyder detta inte att processen blir ineffektiv. Om sådan flexibilitet saknas kommer initialkostnaderna att öka och de avsedda långsiktiga fördelarna kanske inte bli verkliga.

4.4 EESK noterar också och instämmer i de inledande kommentarerna i kommissionens konsekvensanalys, dvs. att det på lång sikt verkar mödan värt att införa det globalt harmoniserade systemet eftersom kostnadsbesparingarna i slutändan kommer att bli större än de engångskostnader som genomförandet medför, men genomförandekostnaderna måste hållas under uppsikt så att de blir nettofördelar i den överblickbara framtiden och för att undvika onödiga kostnader och administrativa bördor för små och medelstora företag.

4.5 EESK noterar också de synpunkter kommissionen ger uttryck åt i sin finansieringsöversikt, dvs. att lagstiftningsförslaget är relaterat till genomförandet av en internationell överenskommelse. Även om resultatet av utvärderingen hade varit negativt skulle detta inte ha lett till att kommissionen avstod från att lägga fram ett förslag, eftersom det inte finns några andra politiska möjligheter. En utvärdering med negativa resultat skulle inte ha fått kommissionen att dra tillbaka sitt åtagande att genomföra det internationellt överenskomna systemet för klassificering och märkning.

4.6 Enkelt uttryckt ansåg kommissionen inte att den hade något alternativ till att lägga fram förslaget, vilket än det beräknade eller faktiska nettot av kostnader och slutgiltiga fördelar

skulle bli. EESK håller med om att detta är realistiskt under rådande förhållanden, men beklagar att konsekvensanalysen, även om den inte är någon nyckel till beslutsfattandet, inte i högre grad utredde de troliga kostnaderna för genomförandet, i syfte att begränsa dessa effekter under utarbetandet. Det faktum att samma konsulter (RPA) har utarbetat en detaljerad (och motstridande) analys för bara en berörd sektor (vissa konsumentprodukter) tyder på att detta hade kunnat göras i vidare omfattning, och säkerligen på ett mer effektivt sätt, om pengar, tid och vilja hade funnits. Som i alla harmoniseringsförfaranden är riskerna för ständigt ökande kostnader och minskade fördelar allt för uppenbara.

4.7 Det är till exempel svårt att se varför det skulle uppstå några fördelar alls för hälsa, säkerhet och miljö inom EU som en direkt konsekvens av denna övergång från ett system som funnits länge och fungerat utmärkt till ett annat likvärdigt men obekant system. På kort sikt kan konsumentskyddet till och med bli lidande, eftersom de två systemen med olika ord, uttryck och symboler kommer att användas parallellt. Ett koordinerat program av utbildning som är inriktat på detaljhandelssektorn skulle i viss mån kunna minska denna risk.

4.8 Det finns också definitionsproblem när det gäller att förstå hur fördelarna för världshandeln kommer att förverkligas med länder som genomför FN:s förslag inom olika tidsplaner och med olika tolkningar av de grundläggande kraven. Ett tidigt genomförande i Japan och Nya Zeeland har redan gett upphov till oro i Europa. Genomförandet i USA, som för närvarande har fyra eller fem olika system som används parallellt, är långt ifrån färdigt. Olika språkversioner kommer förstås även fortsättningsvis att krävas för varor som det handlas med globalt, även om de obligatoriska märkningarna och säkerhetsdatabladet harmoniseras.

4.9 Det bästa som kan sägas är därför att detta är inledningen på en process av global harmonisering som avspeglar vad som redan har skett i EU-medlemsstaterna och som nu kommer att kräva samma nivå på resurser, stödssystem och förfaranden om det ska kunna upprätthållas på global basis. Detta är en ovan roll för kommissionen och det kommer att vara viktigt att den avsätter tillräckligt med resurser för att tillåta att de oundvikliga förändringarna, uppdateringarna och anpassningarna av detta förslag till tekniska framsteg kan göras på ett effektivt sätt och i god tid. Det är oklart huruvida finansieringsöversikten och förslagen till kommittéförfarande och åtföljande kontroll är adekvata ur denna synvinkel.

4.10 Liknande kommentarer bör riktas till FN i syfte att se till att man så snart som möjligt uppnår en fullständig harmonisering inte bara av klassificeringskriterierna, utan även av de nuvarande klassificeringar som fastställts och används som grund för påföljande märkning och förpackning av baskemikalier som det handlas med över världen (och i slutändan för majoriteten av de konsumentvaror som saluförs globalt). I båda fallen krävs det ett nära och kontinuerligt samarbete mellan produkternas tillverkare och relevanta lagstiftare.

4.11 I EU måste kommissionen fortfarande ta upp dubbelproblemet med att dels ta itu med de många och endast delvis definierade interaktionerna med den egna följdlagstiftningen – och med att fastställa och ta hand om särskilda sektorsproblem, i synnerhet för konsumentvaror. Med tanke på att båda systemen ska vara lika effektiva, bör det finnas viss flexibilitet för att se till att man kan komma överens om den bredare ramen för förslaget så snart som möjligt.

4.12 Dessutom bör "arbetstagare" (på arbetsplatsen) och "konsumenter" (hos detaljister, eller då de handlar på nätet eller hemifrån) förstås även fortsättningsvis få högsta möjliga skydd när det gäller hälsa och säkerhet. Men de två miljöerna samt informationsbehovet och tillgängliga stödtjänster för de berörda är tämligen olika. Detta medges bara till viss del i förslaget till förordning. Det finns ingen anledning att se det som att alla har samma behov. Den nya utvecklingen av konsumentinköpsmönstren, i synnerhet då man handlar på nätet, bör erkännas. De yrkesmässiga behoven inom räddningstjänst, akutsjukvård och giftcentraler bör också beaktas i samband med märkningens innehåll och hur relevant den specificerade informationen är.

4.13 Man bör också ta hänsyn till tillgången till och värdet på andra informationskällor, förutom märkningen, i synnerhet för konsumenter, som kan göra informerade val genom att använda råd från konsumentorganisationer eller de råd de flesta tillverkare eller leverantörer lämnar på nätet. Kommissionens kategoriska konstaterande att "märkningen är det enda sättet för att informera konsumenterna" är därför en förenkling. För dem som endast litar till märkningen, kanske länge efter det att inköpet skedde, är behovet av klart inriktad, förståelig och relevant information av avgörande betydelse. För andra finns kompletterande information lätt tillgänglig i befintlig gemenskapslagstiftning eller god handelspraxis för den som vill utforska saken närmare. De många enskilda inköpsval som görs endast på grundval av märkeslojalitet verkar åt båda hållen – en produkt kan uppfattas som säker bara på grund av att den är gjord av företaget X – och värdet på denna konsumentlojalitet till företag X säkerställer att dess produkter verkligen fortsätter att vara säkra, eller görs om eller dras tillbaka om detta inte är fallet. (En del nyare och otvivelaktigt dyra världsomfattande tillbakadraganden från marknaden av leksaker och andra konsumentvaror på grund av underkännanden i internationella kvalitetskontroller illustrerar denna punkt ganska tydligt.)

4.14 För arbetstagare och för alla som träder in på en arbetsplats där exponeringen oftast är större och/eller mer långvarig, och där behovet att behålla högsta standard på hälsa och säkerhet är en vardagsprioritering för alla berörda, så är förpackningarna och kvantiteterna som finns där vanligen större och märkningen kan vara mer detaljerad. Ännu en gång råder det ingen brist på tilläggsinformation, men mycket måste göras tillgängligt inom ramen för gemenskapslagstiftningen eller annan

lagstiftning, vid eller före leverans av råvaror eller intermediärer för ytterligare bearbetning. En amerikansk webbplats som i en tidigare informationsrapport från EESK om Reach (februari 2005) angavs ha 1,4 miljoner materialsäkerhetsdatablad tillgängliga, har nu över 3,5 miljoner – och de hävdar att det tillkommer runt 10 000 per dag. Säkerhetsdatablad som är utformade för EU och på lämpliga nationella språk för både ämnen och beredningar finns att få från de flesta tillverkare och leverantörer och från några centraliserade källor – och de måste förstås erbjudas till konsumenter i Europa innan någon leverans av en vara kan ske. Alla dessa måste finnas på alla relevanta språk och hos alla tillverkare och leverantörer för alla deras produkter, så det är ett mycket stort antal enskilda datablad som krävs – och de måste uppdateras regelbundet eller då ny lagstiftning, som den här, så kräver.

4.15 Som ett komplement till ovanstående ger OECD:s nyligen (juni 2007) lanserade webbplats *eChemPortal* lätt tillgång till en rad databaser som underhålls av medlemsländernas regeringar och organ, inklusive EU:s kemikaliemyndighet för EU:s del. Dessa databaser innehåller data om många tiotusentals enskilda ämnen som tillverkas och saluförs i EU och en rad förkortningar inklusive ESIS (EU), CHRIP (Japan), OECD HPV (OECD), SIDS HVPC (UNEP), HPVIS (US EPA), INCHEM (IPCS), samt mer välkända och regelbundet använda EU-resurser som IUCLID, ORATS, HPVCS, LPVCS, ELINCS och EINECS, tillsammans med sektorspecifika webbplatser som SEED, EUROPHYT, PHYSAN och CAT. Globalt samordnade stödprogram som *pharmacovigilance* och *cosmetovigilance* ser till att alla negativa effekter av särskilda produkter snabbt registreras centralt. Det bör uppmuntras att dessa för industrin och lagstiftarna gemensamma tidiga varningsprogram utvidgas till att omfatta andra produkter i vidare konsumentanvändning.

4.16 Det är förstås goda nyheter att dessa datakällor existerar och finns lätt tillgängliga – och ännu bättre vore det om alla de ovanstående skulle kunna bli uppdaterade, säkerhetsblad för säkerhetsblad, produktförteckning för produktförteckning, för att avspegla vilka detaljerade förändringar som krävts vid olika nationella och regionala genomföranden av det globalt harmoniserade systemet, utan att det medför några oacceptabla kostnader för alla berörda – även om det återigen är oklart huruvida detta har till fullo beaktats i konsekvensanalysen.

4.17 Den stora mängden information på nätet, kombinerad med längden på de rättsakter som innehåller lagstiftningen, håller dock på att bli en börda, men också en rättslig och intellektuell utmaning för både lagstiftare och användare. Förordning (EG) nr 1907/2006 (Reach) offentliggjordes i sin slutgiltiga form på engelska och var 850 sidor lång. Genomförandeprojekten för Reach (RIPs) och riktlinjerna, som ännu inte är klara, sägs omfatta mer än 10 000 sidor. Deras slutgiltiga form och rättsliga status är ännu inte kända. Förslaget till globalt harmoniserat

system omfattar mer än 2 000 sidor. Riktlinjer kommer återigen att behövas – både till denna förordning och för att bidra till genomförandet i de runt tjugo huvudsakliga följdriktssakerna, inklusive direktiv 1996/82/EG (Seveso II), som kommer att påverkas. Sålunda kommer ansvariga institutioner och organ inom EU inom kort att ha producerat eller gått igenom närmare 20 000 sidor lagstiftning eller kringmaterial bara på detta område. Det är svårt att se detta som en modell för bättre lagstiftning – eller som det ideala sättet att stödja Lissabonmålen – eller som ett sätt att vårda tanken på ett centralt administrerat EU som lyssnar till och stöder de europeiska medborgarna.

4.18 Men om man kan komma över dessa viktiga kommunikationsproblem i god tid (troligen genom att man bryter ner lagstiftningen till de viktiga beståndsdelarna av klart fastställda definitioner som man kommit överens om, testmetoder, resultatmått, resultat, nödvändiga processer och förfaranden osv., alla separat publicerade och uppdaterade enligt lämpliga, men olika tidtabeller, och utan att alla kräver samtidigt offentliggörande med primärrätten), då skulle större fördelar onekligen uppnås. Det databaserade och generellt tillämpbara globalt harmoniserade systemet skulle slutligen påverka och ge vägledning till alla dem som har åsikter om de bästa sätten att skydda människans hälsa och säkerhet samt miljön – och fördelarna med detta kan bli väsentligt större än de ganska små ökningarna av världshandeln eller i lokal sysselsättning som för närvarande används för att ekonomiskt motivera förslaget.

5. Särskilda kommentarer

5.1 EESK konstaterar att tidtabellen för antagande av den föreslagna förordningen är pressad och att anledningen är att genomförandet ska kunna följa samma tidsfrister som de som fastställs i Reach, i syfte att begränsa initialkostnaderna. EESK noterar också att detta bara är början på en global process som kommer att kräva fortsatta förändringar av alla deltagande reglerande organ och av företagen och andra som direkt berörs. Det finns därför ett tydligt behov av att inse och rätta till så många av de upplevda problemen som möjligt – och att genomföra kärnan i förslaget på ett så flexibelt sätt som möjligt. Med tanke på att ett bra och välfungerande system ersätts av ett annat, förhoppningsvis lika bra, system är riskerna ringa med att ha särskilda undantag för att ge tid för att lösa problemen.

5.2 Som ett exempel på detta har man i kommissionstjänstemännens och de nationella experternas utarbetande och införlivande av en "överföringstabell", som överför bilaga 1 i det befintliga direktivet till bilaga VI i den nya förordningen – även om den är användbar som en vägledning till överföringen från de gamla till de nya kraven – bortsett från alla vederbörliga processer för översyn och samtycke som de ursprungligen mer än 1 000 sidorna med beslut byggdes på. Om detta ska bli lagstiftning med omedelbar effekt måste resurser ägnas åt att kontrollera detta i detalj samtidigt som majoriteten av företagen är fullt sysselsatta med att uppfylla registreringskraven enligt Reach. Ofta antas gemenskapslagstiftning med vissa eller alla

bilagor tomma och en liknande väg skulle kunna följas här i syfte att hålla den övergripande tidtabellen. Detta undanröjer också problemen med ansvaret för icke-korrekta "översättningar" eller "överföringar" av kraven, vilket för tillfället på ett otillfredsställande sätt skulle vila på de ansvariga enheterna på kommissionen. Det faktum att processen anses fästa uppmärksamheten på många fel i nuvarande lagstiftning, i synnerhet genom införandet av många nya språk, där "översättning" i dess normala lingvistiska mening är helt avgörande, är bara i viss grad lugnande. Med tanke på mängden data måste man anta att nya fel samtidigt kommer att uppstå, vilket först tillverkaren eller leverantören av denna vara kommer att upptäcka så småningom.

5.3 Liknande kommentarer gäller alla instanser där det nya globalt harmoniserade systemet – om inte korrekta bedömningar görs – kommer att öka skärpan hos nuvarande klassificeringar, och därigenom märkning, förpackning och eventuella andra effekter vid relaterade transporter eller följdlagstiftning. Detta skulle till exempel kunna vara fallet för en del vitt använda konsumentvaror som tvättmedel, där det nya systemet verkar kräva ganska meningslös övermärkning. Ett exempel som ofta citeras är att om man spiller ett vanligt tvättmedel på sig så ska användaren ta av sig alla kläder – och sedan tvätta dem i samma tvättmedel. Detta skulle bara få systemet, och dem som använder det, i vanrykte. Det skulle absolut inte leda till de högsta standarderna för skyddet av människans hälsa, säkerheten och miljön. Det verkar viktigt med en försiktig användning av det undantag som finns i artikel 30.1, där det stadgas att klart onödiga angivelser kan utelämnas från märkningen.

5.4 Även kraven på att överklassificera ger upphov till oro – en praxis i vissa rättsområden för att begränsa tillverkarnas ansvar, men återigen inte riktigt främjande för ett korrekt skydd av arbetstagare eller konsumenter. I synnerhet misslyckas man i förslaget att på ett lämpligt sätt skilja mellan produkter som eventuellt är "retande" (dvs. i vissa fall förorsakar tillfällig och snabbt övergående rodnad eller svullnad av huden) och de som är "frätande" (dvs. de förorsakar troligen en permanent och icke övergående skada på huden, till exempel genom en stark syra eller basiskt ämne eller på grund av syrets effekter). Risken för ögonskador är förstås vanligare och i vissa fall allvarigare, med risk för att förorsaka blindhet, och den bör därför fastställas så snart den finns genom en lämplig och lätt igenkännbar symbol. Allt detta förvärras av ålagda eller frivilliga begränsningar av djurförsök för att testa produkter som nu befinner sig nära ett reviderat resultatmått, och där både märkningen och förpackningen för försäljning till konsumenterna beror på vilken klassificering som antagits. Eftersom de produkter som påverkas på detta sätt antagligen är undantag snarare än regel, så kommer kortvariga undantag att möjliggöra att förslaget i sin helhet kan införas utan förseningar.

5.5 Övermärkning har också en oönskad dominoeffekt när det gäller förpackningar, om det skapar barnsäkra förslutningar som är lika svåra att öppna för äldre eller svagare användare.

Råd om försiktig hantering och förvaring av produkter i vardagslivet är vanligen mer värdefullt än attiraljer som gör dem omöjliga att komma åt för användarna, eller leder till att behållare står öppna eller att innehållet flyttas över till mindre säkra alternativ. Med hjälp av vägledande märkning och normalt omdöme och dagliga observationer förstår konsumenter att produkter som ugn- och avloppsrengöringsmedel måste hanteras med största respekt. De är också för det mesta tämligen kapabla att hantera tvättmedel eller diskmedelstabletter utan att skada sig. Att märka dem alla som "frätande" med nyckelordet "FARA" är inte till någon nytta, och äventyrar återigen hela processen.

5.6 Ovanstående exempel ifrågasätter också i vilken grad de olika nya (och gamla) symbolerna, nyckelorden och uttrycken har testats i förhållande till olika människors uppfattning över världen. Även om det är för sent att ändra FN:s förslag om det globalt harmoniserade systemet så skulle några ytterligare ord eller föreslagna ändringar kunna vara till hjälp för att förbättra tydligheten. Det är särskilt beklagligt att den vitt kända symbolen "St. Andrews kors", med ett svart kors på orange bakgrund, har försvunnit. Det kommer att ta avsevärd tid att ersätta symboler så att de blir igenkända på ett korrekt sätt och riskerna för konsumenterna kommer att öka, särskilt tills de nya symbolerna är till fullo etablerade. Informationsprogram hos detaljisterna för att hjälpa alla dem som gör rutininköp bör därför genomföras (med central finansiering) så snart som möjligt. Behoven för alla dem som köper konsumentvaror på nätet, där en märkning sällan syns vid inköpstillfället, kräver ytterligare studier.

5.7 I syfte att fastställa beståndsdelarna i en beredning eller en blandning, krävs i förslaget förnuftigt nog användning av CAS-nummer (som för närvarande omfattar mer än 32 miljoner organiska och icke-organiska ämnen med delvis eller helt definierade strukturer, av vilka runt 13 miljoner klassificeras som kommersiellt tillgängliga, ofta i mycket små kvantiteter) och användningen av IUPAC- eller CAS-namn eller andra namn för att komplettera identifikationen. Det är dock riktigt att notera att dessa namn är utformade för att definiera strukturer, inte för att identifiera faror eller risker. De används sällan av räddningstjänst eller giftcentraler eftersom något särskilt motgift oftast inte finns. Valet mellan att framkalla kräkning eller neutralisera i magsäcken kan dock vara av avgörande betydelse vid första hjälpen till en drabbad användare. Påföljande kontakt med tillverkaren, vilken tid som helst och dygnet runt, för mer specifika råd är antagligen också av avgörande betydelse. Det är denna information, snarare än det formella kemiska namnet och den molekylära strukturen av en eller fler beståndsdelar i en komplex blandning, som bör anges på märkningen för användning i en akutsituation.

5.8 Av detta följer att de säkerhetsbestämmelser som finns i det befintliga allmänna direktivet om preparat/beredningar bör behållas, då namnet på en särskild beståndsdel, när det gäller att definiera dess exakta kemiska struktur, har ett värde bara för en

konkurrent, med påföljande förlust av immateriella rättigheter för den ursprungliga tillverkaren. I allmänhet är detta ett problem bara för högpresterande vätskor som smörjolja och andra högteknologiska preparat där exponeringen för konsumenterna oftast är begränsad och de allmänna riskerna tydliga, oavsett vilka särskilda beståndsdelar som ingår.

5.9 Ovanstående leder också till problemet med den föreslagna användningen av ordet "blandning", som endast borde handla om ett system av ämnen som kan separeras genom fysiska metoder, för att skilja det från att vara en "förening" eller ett "ämne" (som inte kan separeras på detta sätt). Definitionen verkar här klumpa ihop ett antal tämligen olika materialsystem (naturligt förekommande malmer, metaller, koncentrat och växtextrakt) med "beredningar", som utgör en avsiktligt konstruerad blandning av kända beståndsdelar utifrån vilka riskerna med den slutgiltiga produkten någorlunda väl kan fastställas. Legeringar (och glas) omfattas förstås inte av någon av dessa och bör regleras separat och på ett mer lämpligt sätt, både här och i Reach. Det är likaledes oklart varför avfallsströmmar undantas som kategori, även om de i vissa fall inkluderas i EINECS förteckning som "ämnen" under "slam" och "dy". Detta verkar tyda på att en blandad malm i sitt naturliga stadium måste klassificeras (till ingen verklig nytta, eftersom det inte är troligt att den kommer i kontakt med konsumenter och ingen möjlighet finns att finna någon ersättning), medan stålskrot eller blandat pappersavfall, som alla måste hanteras "som om" i en kontinuerlig process och återvinningsoperation, inte omfattas. Allt det ovan nämnda måste hanteras på ett säkert sätt på arbetsplatsen, men detta är inte huvudsyftet med klassificeringen, och dessutom är dessa produkter mycket sällan märkta eller förpackade. Särskild sektorsinriktad eller arbetsplatspecifik lagstiftning erbjuder normalt ett bättre skydd.

5.10 Vilka än definitionerna är, så måste de till fullo inkluderas i detta förslag, inte bara tas från det globalt harmoniserade systemet eller kräva hänvisningar till andra dokument. Detta skulle vara ett gyllene tillfälle till att för första gången definiera substantivet "kemikalie" och adjektivet "kemisk" ("chemical"). Om det är jämförbart med "ämne", vilket antagligen är fallet, så bör detta klargöras. Detta skulle också i hög grad klargöra syftet med denna förordning och andra direktiv och förordningar som omfattar mycket mer än produkterna i den mer exakt definierade "kemiska" industrin. Det skulle också klargöra att översättningen av ordet "chemical" som substantiv till "kemisk substans" i språk som saknar ett enda motsvarande ord, inte betyder att det finns alternativa (och förmodligen icke-toxiska?) "icke-kemiska ämnen". Detta skulle också förhoppningsvis minska användningen av välmenande men meningslösa uttalanden som "de flesta artiklar innehåller kemikalier" ⁽¹⁾ (vad innehåller de andra?), eller "kemikalier används på nästan alla arbetsplatser" ⁽²⁾ (vad använder de på de andra arbetsplatserna?). EESK inser förstås att alla definitioner som används måste vara konsekventa i all lagstiftning. Men EESK kan inte acceptera att en rättsakt är mer "grundläggande" än någon annan (eller om den nu är det,

⁽¹⁾ Från kommissionens "vanliga frågor" om Reach.

⁽²⁾ Från UK DEFRA:s riktlinjer om detta förslag, avsedda för Europaparlamentets ledamöter.

så gäller det i så fall definitivt det här förslaget) och kommittén accepterar verkligen inte att all relaterad lagstiftning måste läsas i sin helhet av alla inblandade, för att de ska kunna fastställa vad ett ord betyder eller inte betyder. Detta är viktigt eftersom översättning till olika språk skapar skillnader som inte fanns i originalet – eller utträder distinktioner som var betydelsefulla. Till exempel används ordet "produkt" här i en neutral betydelse för allt som kan tänkas inköpas eller användas på arbetsplatsen eller av en konsument. Det är absolut inte avsett att vara synonymt med ordet "vara" som har en särskild betydelse i gemenskapslagstiftningen och annan lagstiftning. Det här är tydligt och klart på engelska, men kanske inte lika tydligt på andra språk. Hur än situationen ser ut så måste distinktionen upprätthållas. Andra språkliga och kulturella sammanblandningar bör också identifieras och undvikas. Till exempel skulle en "substansfri miljö" ("substance-free") i Europa kunna uppfattas som att den rörde yttre världsrymden. I USA betyder det en skola där man inte får dricka eller röka. I kvällspressen i många länder är en person som har spår av "kemikalier" på sina händer eller kläder en misstänkt terrorist.

5.11 I vilket fall som helst måste det klargöras för alla, allmänheten inberäknad, vilka särskilda betydelser de olika ord som används är tänkta att förmedla. Att förbjuda användning av ordet "fara" i kombination med ordet "varning" kan kanske vara av intresse för experter på märkning, men de två orden används ofta tillsammans i andra meddelanden som syftar till att minska risker. Om ordet "farlig" (dangerous) betyder något annat än ordet "farlig" (hazardous) på alla EU-språk (och dess handelspartners) så måste detta klargöras. Det är helt klart att det är svårt att skilja mellan dem på engelska. Användningar av förkortningar som "m-faktorer", som är meningsfulla endast i de fall då de lokala översättningarna av "multiplikation" faktiskt börjar med bokstaven "m", bör undvikas. (Det faktum att det enligt befintlig lagstiftning ständigt refereras till "R"- och "S"-uttryck, för risk och säkerhet, visar bara på att lagstiftningen har utarbetats på engelska, med liten hänsyn tagen till behoven hos andra språkanvändare.)

5.12 Med hänsyn tagen till det övergripande syftet med detta förslag, och för att undvika att dränka processen i data om de många miljoner ämnen som överförs i små eller till och med minimala kvantiteter, så skulle en brytpunkt baserad på årsförsäljning, förpackningsstorlek eller känd giftighet, vara till hjälp. Likaledes skulle en märkning som är lämplig för överföring, vanligen mellan laboratorier, av mycket små kvantiteter som prover för FoU för att visa att produkten inte har testats eller klassificerats och att den endast är till för yrkesmässig användning, vara ett användbart tillägg till den rad av märkningar som

för närvarande finns. (Det alternativa nya förslaget att utelämna "ämnen och blandningar som används för forskning och utveckling", men bara om de används under förhållanden där det antas att de är "cancerframkallande, könscellsmutagena eller reproduktionstoxiska" är olämpligt och bör tas bort. Det finns inga framlagda bevis för att laboratoriefaror kräver särskild behandling, eller – i motsats till normalfallet – för att någon som arbetar i ett laboratorium löper risk att sakna kunskap. Om detta skulle vara fallet, så vore ändringar av gemenskapslagstiftningen om god laboratoriepraxis en bättre väg att gå.).

5.13 Man bör också lägga vikt vid att se till att det klassificerings- och märkningsförfarande som föreslås som nu till fullo avspeglar de inneboende farorna hos de enskilda ämnen och beredningar eller blandningar som saluförs på marknaden. Allt utvidgande till informella eller oreglerade miniriskbedömningar gjorda av tillverkare eller leverantörer för att täcka eventuell eller förväntad framtida användning bör tas bort, eftersom det strider både mot befintlig gemenskapslagstiftning och FN:s förslag om det globalt harmoniserade systemet.

5.14 När det gäller kontrollen, rapporteringen och påföljderna i fall lagstiftningen inte följs, så läggs enligt förslaget helt korrekt ansvaret på medlemsstaterna, med kravet att bestämmelserna måste vara "effektiva, proportionella och avskräckande" och att de ska meddelas kommissionen inom 18 månader efter det att förordningen trätt i kraft. ESSK noterar dock att detta förslag är utformat för att, liksom i befintlig lagstiftning, harmonisera de kriterier och förfaranden som används vid alla former av klassificering, men inte för att harmonisera resultaten av denna klassificering. Därför kommer påföljderna antagligen att bli begränsade till sin omfattning, effekt och genomförbarhet i jämförelse med tillverkarnas önskan att till fullo och på ett korrekt sätt skydda arbetstagarna och konsumenterna på vilka deras affärsverksamhet vilar. Av denna anledning är det av avgörande betydelse hur väl det övergripande förslaget fungerar i kombination med annan lagstiftning t.ex. Reach.

5.15 Slutligen är det nödvändigt att utvärdera kvaliteten på de uppgifter som inkommit från olika rättsområden, för att se till att dessa är jämförbara och relevanta när det gäller att fastställa reella faror som hör till nya och komplexa ämnen, inklusive de som är av okänd eller varierande komposition. Ranksystem för detta syfte finns, t.ex. från Society of Chemical Hazard Communications. Data bedömda av sakkunniga finns också i Register of Toxic Effects of Chemical Substances. Det korrekta förfarandet för detta, troligen vid FN, verkar inte vara till fullo definierat och inte heller verkar resurser och budget ha ställts till förfogande.

Bryssel den 12 mars 2008

Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs

ordförande

Dimitris DIMITRIADIS